

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4269/2023
09.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужила АА из ... и ББ из ... , чији је заједнички пуномоћник Милош Зеловић, адвокат из ... , против туженог Универзитетског клиничног центра Србије са седиштем у Београду, кога заступа Државно правобранилаштво Београд, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3029/23 од 27.07.2023. године, у седници одржаној 09.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3029/23 од 27.07.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3029/23 од 27.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1579/21 од 21.03.2023. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе извршено поднеском тужиле од 30.08.2022. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилу ББ на име разлике између минималне зараде и исплаћене плате за стандардни учинак и време проведено на раду за период од марта 2018. године закључно са децембром 2018. године исплати појединачно опредељене износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужилу ББ на име неисплаћене накнаде за исхрану у току рада за период од марта 2018. закључно са фебруаром 2021. године исплати појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужилу ББ за период од марта 2018. године закључно са фебруаром 2021. године на име неисплаћене накнаде за регрес за коришћење годишњег одмора исплати појединачно опредељене износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужилу АА на име неисплаћене накнаде за исхрану у току рада за период од марта 2020. године закључно са

фебруаром 2021. године исплати неисплаћене накнаде за исхрану у току рада према појединачно опредељеним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом шестим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиљи АА на име неисплаћене накнаде за регрес за коришћење годишњег одмора за период од марта 2020. године закључно са фебруаром месецом 2021. године исплати појединачно опредељене износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом седмим изреке тужиља ББ ослобођена је обавезе плаћања судских такси. Ставом осмим изреке, тужиља АА ослобођена је обавезе плаћања судских такси. Ставом деветим изреке, обавезан је тужени да тужиљи ББ накнади трошкове парничног поступка од 101.500,00 динара са затезном каматом од извршности до исплате. Ставом десетим изреке, одбијен је захтев тужиље АА за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом једанаестим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3029/23 од 27.07.2023. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом, другом, трећем, четвртном, петом, шестом, деветом, десетом и једанаестом изреке и жалбе тужиља и туженог одбијене као неосноване. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиља за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужиље су поднеле одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка нису тражиле.

Премет тражене правне заштите је накнада штете на име мање исплаћене минималне зараде. Нижестепени судови су одлуку о основаности захтева у побијаном делу донели применом члана 111. Закона о раду, о праву на минималну зараду која припада свим запосленима без обзира на то ко је њихов послодавац, као законски минимум којим се обезбеђује заштита и задовољавају егзистенцијалне и социјалне потребе. О праву на минималну зараду запослених у јавним службама, на које се примењује Закон о платама у државним органима и јавним службама, изјашњавао се и Уставни суд у поступку по уставној жалби (одлука Уж 8873/2014 од 29.09.2016. године).

Следствено изложеном, по оцени Врховног суда, у овом спору нема места одлучивању о посебној ревизији туженог у смислу члана 404. став 1. ЗПП, ни ради новог тумачења права, а ни у циљу уједначавања судске праксе. Тужени уз ревизију није приложио другачије одлуке које су донете у истоветним чињеничноправним споровима.

Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 441. ЗПП је прописано, да је, ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Чланом 403. став 3. ЗПП, је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 10.03.2021. године. Вредност предмета спора побијеног дела је 6.250,80 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић